

رابطه بین فریضه الهی روزه با میزان هورمون لپتین و مهار بیماری های التهابی - خودایمن

آرش بابایی^۱، میلاد منافی^۲

لپتین یکی از مهمترین هورمونهای مترشحه بافت چربی با نقش محوری در تنظیم ثبات انرژی و متابولیسم از طریق اشتها و گرسنگی است. علاوه بر کنترل وزن، لپتین نقش مهمی نیز در تنظیم پاسخهای ایمنی دارد. در افراد بدون نقص ژنتیکی در تولید لپتین و در بیان گیرنده آن، کاهش بیش از حد لپتین باعث افت عملکرد سیستم ایمنی و فراهم شدن شرایط ایجاد عفونت و افزایش بیش از حد آن از طریق تحریک سلولهای T و افزایش سایتوکین های پیش التهابی احتمالاً در شروع و روند بیماریهای خود ایمن موثر است. لپتین اثرات پیش التهابی روی جمعیت سلولهای T را از طریق تغییر تعادل سلولهای T کمکی به سمت فنوتیپ Th₁ از طریق رهاسازی سایتوکینهای پیش التهابی اعمال می کند. فریضه روزه داری منجر به کاهش سطح لپتین در خون و همچنین در مایع مغزی نخاعی در طول زمان گرسنگی شده و این افت میزان لپتین، می تواند برخی از اختلالات التهابی را سرکوب نماید و این موضوع ممکن است بعنوان یک شیوه درمانی منطقی در ممانعت از بروز و یا پیشرفت بیماریهای التهابی - خود ایمنی همچون اسکروز چندگانه یا MS (تخریب پوشش میلینی اطراف سلولهای عصبی مغز و نخاع)، کولیت اولسروز، دیابت نوع یک (تخریب جزایر لانگرهانس)، گریوز، میاستنی گراویس، آرتریت روماتوئید، پورپورای ترمبوسایتوپنیک ناشناخته مزمن، لوپوس اریتماتوز، بیماریهای شوگرن، تیروئیدیتیس، روماتیسم قلبی و..... پیشنهاد گردد.

۱. استادیار بخش بیوتکنولوژی و میکروبیولوژی، گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه ملایر
۲. استادیار گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه ملایر